

Szerdán szállítják be az ügyészségre a dorozsmai rablógyilkost

(A Délmagyarország munkatársától) A dorozsmai rablógyilkos, Juhász János még mindig a csendőrség foglya. Az üllés-dűlői őrsön tovább nyomoznak a bestiális rablógyilkosság részletei után és a nyomozásban állandóan szükség van Juhász Jánosra is. A gyilkos, aki két védtelen őreget kegyetlen módon lemészárolt, teljesen magabiztos, megfőrt, állandóan sir és lelkiismeretfurdalásokról panaszkodik. Egyre azt hajtogatja, hogy pénzre van szüksége az esküvőjéhez, amely 27-én lett volna.

A csendőrség kihallgatta a gyilkos leendő apósát és anyósát, valamint a volt menyasszonyt is, akik a mátkaság körülményeire nézve tettek vallomást. Elmondották a szülők, hogy Juhászt nagyon rendes, becsületes embernek ismerték, aki úgy látszott, hogy a légynek sem tud ártani. Valahányszor azt kérdezték tőle, hogy lesz-e pénz az esküvőre, mindig biztatta őket és arról beszélt, hogy mennyien tartoznak neki. Felsorolt egy sereg embert, többek között Bózó Ferencet is és azt mondta, hogy ezek idejében fizetni fognak. A gyilkosság napján is

ott volt előzőleg a menyasszonyánál. Vidáman beszélgettek a közeli esküvőről. Délfelé felállt, búcsúzott és azzal ment el, hogy mindenáron behajlja követelését. Másnap tért csak vissza. Hóna alatt sonkákat hozott. Igen vidámnak látszott és azt mondta, hogy a sonkákat egyik adósától kapta ajándékba. Azt mondta, hogy a sonkákat el kell tenni a lakodalomra, hogy legyen mit enni adni a vendégeknek. Nem látszott rajta semmi felindultság és nem beszélt arról, hogy hol járt előző estén.

A gyilkos a csendőrség előtt elmondta, hogy a gyilkosság elkövetése után kulccsal bezárta a tanya ajtaját és a kulcsot a kűszob alá tette. A csendőrök azonban a kulcsot nem találták meg a jelzett helyen, mire a gyilkos azt mondta, hogy olyan keves volt a zámkamán, hogy a kulcsot is elvitte, mert el akarta adni. Utaközben azonban megjött, hogy a kulcs áruháza lehet és ezért bedobta az árukba.

Juhász Jánost valószínűleg szerdán kísérik be Szegedre.

»Szeged minden rélegének tiltakozni kell a Máv. üzletvezetőségének megszüntetése ellen«

Nagyszabású akciót indítanak a kereskedelmi miniszter terve ellen

(A Délmagyarország munkatársától.) Kenéz Béla kereskedelmi miniszter legutóbb nyilatkozatot adott arról, hogy milyen intézkedéseket tervez az államvasutak szervezetének centralizációjáról. A miniszter szavaiból megállapítható, hogy a Máv. üzletvezetőségek tervezett leépítésével ismét súlyos veszedelem fenyegeti a végvárossá nyomorodott Szegedet. A terv ellen már most a legélesebb harcot kell megkezdenni Szeged érdekében.

Az ügyben megkérdeztük Szeged gazdasági és városi életének több vezetőjét, akik az alábbiakban tiltakoztak a Szegedet súlyosan érintő terv ellen.

Bokor Adolf

a Szegedi Lloyd Társulat elnöke ezeket mondotta:

— Mérhetetlenül felháborít ez a terv. Napnap után újabb kitalálás jön, aminek mindig a vidék issza meg az árát. Ezt az amugy is agyonközigazgatott és a mindenféle hinterlandjától megfosztott várost még ennek a csapásnak is kilenni, olyan nagy szerencsétlenségnek tartom, amit Szeged ki sem tudna heverni. Ha ez a terv megvalósulna, halálos csapást mérnének az ország második városára.

dr. Pálfi József

polgármesterhelyettes így nyilatkozott:

— A gondolat már nem először kísért és a kereskedelmi és iparkamara fel is hívta a város figyelmét a nagyhorderejű ügyre. En akkor illetékes helyeken azt a választ kaptam, hogy a gondolat komoly formában még nem vetődött fel. Most Kenéz Béla kereskedelemügyi miniszter újra a centralizációra gondol és ezzel kapcsolatban az üzletvezetőségek megszüntetésére.

— A város hatósága minden erejét latba fogja vetni, hogy Szegednek ezt a nagyjelentőségű hivatalát itt tartsa, amelyért annak idején olyan nagy áldozatokat hozott. Nem fogjuk tétlenül nézni ezt a centralisztikus törekvést, hanem a kereskedelmi és iparkamarával, valamint a többi érdekeltiségekkel karöltve, együttes nagyszabású akciót indítunk a terv megállítására érdekében.

— Akkor, amikor a decentralizáció mellett küzdünk és a vidéki gócpontok kifejlődését tartjuk elsőrendű kormányzati feladatnak — amelynek gróf Klebelsberg Kunó miniszter

korában is nagy híve volt —, akkor egyenesen meglepő ez a mostani irányzat, ami egyet jelentene a visszafejlődéssel. Akciónkba bevonjuk a város országgyűlési képviselőit, a januári közgyűlés elé pedig megfelelő javaslatot terjesztünk elő, hogy Szeged törvényhatósága a legnyomatékosabban tiltakozzék a Máv-szegedi üzletvezetősége megszüntetésének terve ellen.

dr. Tonelli Sándor

a kereskedelmi és iparkamara főtitkára a következőket mondotta:

— Az a terv, hogy a Máv. üzletvezetőségeit megszüntessék, illetve forgalmi kirendeltségekké fejlesszék vissza, a Máv. pénzügyi helyzetének folyamán gyanánt született meg. A Máv. pénzügyi helyzetének három rákfenéje van. Az egyik a forgalomnak a visszafejlődése, amely általános az egész világon. A másik egy speciális magyar körülmény, amely a békeszerződésekből származik, a nagy és politikai jellegű nyugdíjteher, amelyet a Máv-nak az elszakított országrészekből idemene-kült vasutasoknál kell viselni. Hogy ez a nyugdíjteher mekkora, legjobban az a körülmény mutatja, hogy míg békében a nyugdíjteher 3-4 százalék körül mozgott, most az összebevételek 28.4 százalékát teszik ki. A harmadik teher, ami a Máv-ra nehezedik: a tulajdonviszonyok.

— A Máv-nak ma összesen 8 ezer kilométer vonala és 6 üzletvezetősége van, vagyis átlagosan 1200-1300 kilométer vonalra esik egy üzletvezetőség. Ezzel szemben a nyugateurópai tapasztalatok azt mutatják, hogy körülbelül kétfézer kilométer az a vonalhossz, amit a normális viszonyok, tehát a mainál jóval nagyobb forgalom mellett is egy központból el lehet igazgatni. Az üzletvezetőségek száma tehát nálunk föltétlenül sok, amit még súlyosbít az a körülmény, hogy az ország megcsönkítése folytán az üzletvezetőségek csaknem kivétel nélkül a perifériákra kerültek, tehát fekvésük nem központi jellegű. Nálunk azonban a bajokat még tetézi a központi igazgatás hipertrofiája. Az üzletvezetőségeken kívül még a régi Magyarországra méretezett igazgatóság, ezenkívül a vasúti és hajózási főfelügyelőség és mindezek felett a kereskedelemügyi minisztérium.

— Az egyszerűsítés szükségességét már évek óta minden közlekedési szakember tudja és ismeri. A keresztülvitel módjait illetőleg

azonban éles ellentét áll fenn a centralizáció és decentralizáció hívei között. En a magam részéről nemcsak a szegedi szempontok által indítva, amelyek kívánatosak teszik, hogy egy olyan nagyjelentőségű hivatal, mint az üzletvezetőség Szegeden maradjon, hanem az általános közlekedéspolitikai szempontok figyelembevételével is, természetesen a decentralizáció álláspontján vagyok.

— Ennek egy értekezleten, amit a Máv. igazgatóságánál még a múlt év szeptemberében tartottak, kifejezést is adtam és azt mondtam, hogy a helyes megoldás az volna, ha mindenekelőtt a kereskedelemügyi minisztérium megfelelő osztálya, a vasúti és hajózási főfelügyelőség és az igazgatóság egy olyan szerv formájában vonatnék össze, mint például a postánál a vezérigazgatóság. Ez a központi adminisztrációnak az egyszerűsítését, gyorsítását jelentené és nagy személyzeti megtakarítással is járna. Ezen reformok mellett az üzletvezetőségek megmaradnának, legfeljebb a vonalhosszak tekintetében történének változtatások, úgy, hogy megfelelő vonalmeny-nysége lenne minden üzletvezetőségnek.

— Semmi esetre sem tarthatom azonban helyesnek a centralizációs megoldást, amely ismét Budapestet favorizálja, mint amennyi más esetben már történt a vidék rovására és csak megnehezítene a vidék közlekedését és közgazdasági érdekeinek érvényesítését az államvasúti szolgálat keretein belül.

Vértes Miksa

a kereskedelmi és iparkamara kereskedelmi osztályának elnöke így nyilatkozott:

— Az utolsó évtizedben a vasúti politika már két kellemetlen meglepetést hozott Szegedre. Az egyik a volt lezároló hivatal feloszlata, a másik a rókusi műhely megszüntetése. Mindkét intézmény eltűnése sok-sok foglalkoztatott elvételét jelentette Szeged számára. Amikor most a kereskedelemügyi miniszter a vasút átszervezéséről beszélt, ezek a szomorú előzmények önkéntelenül az eszembe jutnak és a legújabb terv fájdalmas, keserves meglepetést jelent.

— Mert tulajdonképpen miről van szó? Sok száz család tűnne el ismét a városból, az iparos, a kereskedő, az orvos, a szórakozó helyek és a háztulajdonosok is rendkívül súlyosan megéreznék, ha megszüntetnék a szegedi üzletvezetőséget. A racionalizálásnak ezt az útját, amely a vidéki városok és kulturcentrumok elszorítását jelenti, teljesen helytelennek és elhibázottnak tartom.

Wimmer Fülöp

a szegedi kereskedelmi és iparkamara elnöke a következőket mondotta:

— A kereskedelemügyi miniszter a vasárnapi interjúban olyan röviden foglalkozik a szóbanforgó kérdéssel, hogy egy nem szakembernek itt annál nehezebb véleményt mondani, minthogy a miniszter az egész eszmét leginkább a szolgálat egyszerűsítésével, gyorsításával és főleg olcsóbbá tételével indokolja. Ennélfogva kizárólag csak szegedi szempontból foglalkozom a kérdéssel és mivel kétségtelen, hogy az oly körültekintően és kifogástalanul vezetett szegedi üzletvezetőség megszüntetése, illetve forgalmi kirendeltséggé való visszafejlesztése városunkra nézve minden irányban nagy kárt és hátrányt jelentene, ebből a szempontból amellett vagyok, hogy városunk illetékes körét a terv ellen idejekorán és a legmegfelelőbb módon állást foglaljanak.

Zálogjegyét mielőtt eladná

győződjön meg, hogy legtöbbet fizet érte

Gáspár, Mikszáth Kálmán-u. 12. sz. Keresek megvételre hamis csónokokat, briliáns ékszert, régi arany és ezüst pénzeket. 212

Bélyeggyűjtők. Keresek megvételre gyűjteményt és tömegbélyeget magas áron. **Vétel. Eladás. Csere. Bélyegkereskedés** Fogadalmi templommal szemben. 2